

נְגִינָתִי בַלִּילָה יהודה ליב גורדון

(משירי שובערט)

מדממת הליל עמך אשית
לך תרן בת שירתי;
בעזבת החרש תחת השית
באי אלי, רעיתי.

שם הנזלים ינועו ברוח
אל אור סהר מנגד;
אל ינע לבך, אל נפשך תשוח
מפחד בוגד בגד.

קול התורים שמעי בסבך ישירו
אך לך הם יתפללו;
נעם קול בכים עלי הם יעירו
בעדי רחמים ישאלו.

דאבון נפש אוהבת ידעו המה
גם כליון העינים,
ובקול מנגינתם כי כה נעמה
ימסו כל לב למים.

ירך נא לבך, יכמרו רחמיו,
הואילי ושמעיני!
ברעדה וגיל אוחילך עליך
באי נא הצליחיני!!